

KAPLUMBABA VENTRİKÜL ŞERİTLERİ ÜZERİNDE İZOPROTERENOLÜN ETKİSİ*

Dr. Atilla DİKMEN***

Dr. Firuz BAYSAL**

Bu çalışmada, izole ventrikül şeritleri üzerinde izoproterenolun etkisi ince-
lendi. Präparat daha önce tarif edilen metoda göre hazırlandı. Ringer solüsyonu
içeren ve isisi 30°C de sabit tutulan izole organ banyosuna asıldı. Bir çift platin
elektrod arasına yerleştirilen dokuya elektriksel uyarı taftık edildi. Kasılmalar
izotonik levye aracılığı ile isli kâğıta yazdırıldı. Izoproterenol kümülatif
doz teknigi ile banyo ortamına uygulandı (Son konsantrasyon olarak
 10^{-11} , 10^{-10} , 10^{-9} , 10^{-8} M). İlk ilave genellikle doza bağımlı pozitif inotropik
cevap meydana getirdi. Bu etkiye karşı ikinci üçüncü ve dördüncü uygulamalarda
taşiflaksi gözlandı. Bazı şeritlerde ilk kümülatif ilaç uygulamasından sonra negatif
inotropik etkiler gözlandı. Aynı şeritler Buzdolabında bir veya iki gece takriben
+10°C de muhafaza edilmelerine rağmen yaşamaya devam ettiler ve ilaca yeniden
cevap verdiler. İkinci ve üçüncü gün de kullanılan bu şeritlerde taşiflaksi
yeniden gözlandı.

Dengeleşme safhasında praklolol (3.78×10^{-6} veya 3.78×10^{-5} M) ile ön
muamele dokunun ilaca karşı duyarlılığında anlamlı bir değişme yapmadı. İkinci
gün de şerit izoproterenole cevap vermeğe devam etti.

Beta - adrenerjik agonistlerin bronş genişletici etkilerine karşı
taşiflaksinin geliştiği bilinmektedir. Bir beta-adrenerjik agonist olan
izoproterenol ile yapılan çalışmalarda ilacın kardiyovasküler etkilerine
karşı da duyarsızlama (desensitization) oluştuğuna dair deliller elde

* Bu çalışma Ç.Ü. Tıp Fakültesi Farmakoloji Ana Bilim Dalı'nda yapılmıştır.

** Ç. Ü. Tıp Fakültesi Farmakoloji Ana Bilim Dalı Başkanı, Profesör.

*** Ondokuzmayıs Ü. Tıp Fakültesi Farmakoloji Ana Bilim Dalı yardımcı doçenti.

edilmiştir. Üç saat $30 \mu\text{M}$ izoproterenol ile ön muameleye tabi tutulan kedi yavrusunun atriumunda izoproterenolün ikronotrop, inotrop ve adenilat siklazı uyarıcı etkilerinde azalma olduğu gözlenmiştir (7). Kobayda sağ atrium, trachea şeritleri ve perfüze akciğer üzerinde yapılan bir çalışmada ise taşiflaksi müşahade edilememiştir (11). Sıçan izole toraks acırtası şeritlerinde yüksek konsantrasyonda tekrarlanan izoproterenol uygulaması sonucu damar şeritlerinde gevşeme yerine kasılma tarzında cevap oluşmuştur (6).

Sen zamanlarda beta - adrenerjik reseptör agonistlerine karşı beta - adrenerjik reseptörlerde gelişen duyarsızlama hücre düzeyinde ayrıntılı olarak araştırılmıştır. İnsan astrositoma hücrelerinde işaretli cisim kullanılmak suretiyle yürütülen çalışma bu olayda birden fazla aşamanın söz konusu olduğunu göstermiştir (12). Erken safhada ilaçın reseptöre olan afinitesinde değişiklik olmamakta, fakat reseptör - ilaç kompleksi ile adenilat siklaz arasında kenetsizleme (uncoupling) ortaya çıkmaktadır. Bu durumda reseptör yoğunluğunda belirgin bir değişiklik yoktur. Duyarsızlamanın ileri safhası ise membrandaki reseptörlerin sitoplazma içine geçişi (internalization) ve ortama dökülmeleri nedeniyle, dansitelerinde azalma gözlenmektedir (4).

Bu bilgilerin ışığında çalışmamızın amacı;

1. Izoproterenolün ventrikül şeritleri üzerindeki etkisine karşı taşiflaksinin gelişip gelişmediğini gözlemek,
2. Zaman faktörünün taşiflaksının düzeltmesinde katkısı olup olmadığı araştırmak,
3. Beta - adrenerjik reseptör antagonistü ile şeritleri bir süre ön temasda bırakarak, taşiflaksının geciktirilip geciktirilemeyeceği sapmak.

GEREÇ VE YÖNTEM

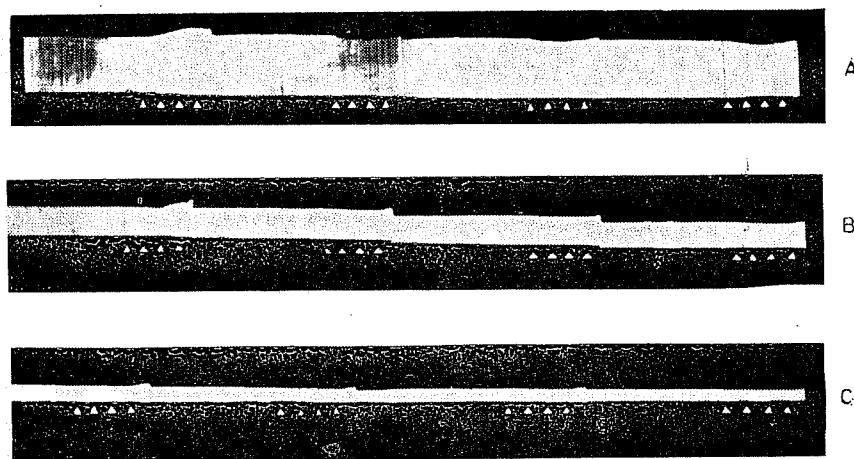
Her iki cinsten kara kaplumbağaları, deri altından $5 \text{ ml/kg} \times 25\%$ lik üretan solüsyonu verilerek anestezi edildi. Daha önce tarif edilen bir yöntemde göre dış kabığın ventral kısmı kesilerek açıldı (5). Kalp süratle çıkarıldı ve atrium dokusu ventrikülden ayrıldı. Ventrikülün ön ve arka yüzüne doğru horizontal clarsak kesiler yapmak suretiyle 3-4 cm boyunda ve 0,3 cm eninde şeritler hazırlandı. Her hayvandan aynı anda hazırlanan iki şerit, ısısı 30°C de sabit tutulan ve Ringer solüs-

yonu (NaCl 110, KCl 2.7, CaCl_2 1.04, NaH_2PO_4 0.05, MgCl_2 0.1, NaHCO_3 2.4 ve glukoz 11 mM) içeren iki ayrı banyo içine asıldı. Banyo ortamı devamlı olarak oksijenlendirilmekteydi. İki platin elektrot arasına yerleştirilen dökü parçasına kare dalga şeklinde (9 mV, 1—2 ms, 0,75 Hz) elektriksel uyarı tatbik edildi. Cevaplar izotonik levye aracılığı ile ıslı kağıda yazdırıldı. İpteki gerginlik bir gram idi. Präparat banyo sıvısı içinde ve elektriksel uyarı altında iki saat dengeleşmeye bırakıldı. Bundan sonra banyo sıvısına sırası ile son konsantrasyon 10^{-11} , 10^{-10} , 10^{-9} ve 10^{-8} M olacak şekilde kümülatif izoproterenol ilavesi yapıldı. Bu işlem birer saat ara ile dört defa tekrarlandı. İlacın her bir konsantrasyonu ile dokunun teması iki dakika idi. Dördüncü kümülatif izoproterenol uygulamasından sonra banyodan çıkarılan şerit, oksijenlendirilmiş Ringer solüsyonu içinde bir gece buz dolabında (takriben + 10°C) muhafaza edildi. Bu şekilde aynı dökü parçası birbirini izleyen üç deney günü kullanılabildi. Bir başka deney gurubunda şeritlerin dengeleşmeye bırakıldığı banyo ortamı iki farklı konsantrasyonda (3.73×10^{-6} veya 3.78×10^{-5} M) praktolol içermekte idi. İki saat sonra dökü normal solüsyon ile yıkandı. Yıkama işleminden 20 dakika sonra aynı tazda kümülatif izoproterenol uygulamaları yapıldı. Bir gece buz dolabında muhafaza edilen aynı şeritlerde ikinci gün aynı deneyler tekrarlandı.

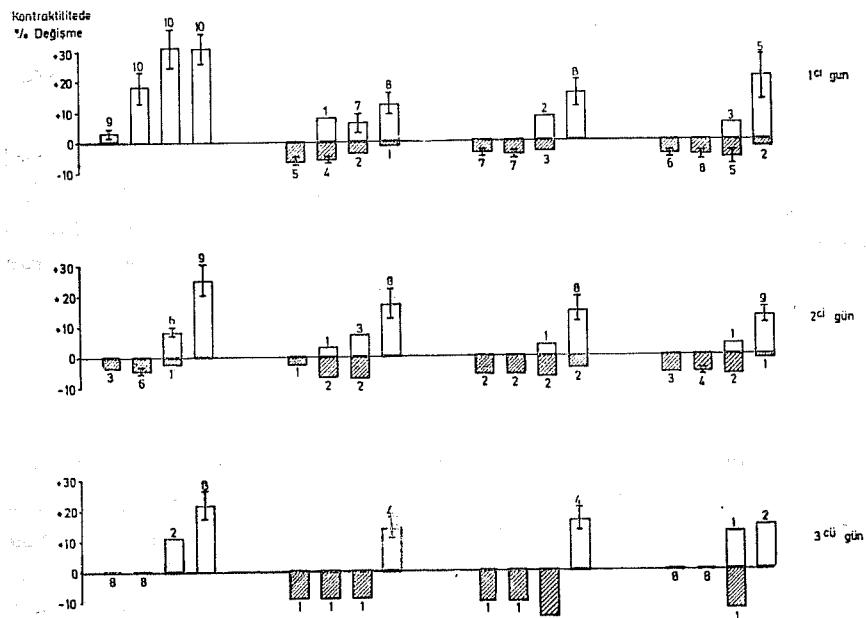
Izoproterenol (Starling - Wintrop) pH=3 olan distile su, praktolol (ICI) ise izopropil alkol içinde hazırlandı. İlaçsız ortamda şeritin kasılma boyu kontraktilitenin ölçüsü olarak kabul edildi. İlaç tatbikinden sonra meydana gelen değişiklikler bunun yüzdesi olarak ifade edildi. Sonuçlar Student t testi uygulanarak değerlendirildi.

BULGULAR

İlk kümülatif izoproterenol uygulaması doza bağımlı pozitif inotropik etki hasıl etti (Res. 1 A). Bunu izleyen ikinci, Üçüncü ve dördüncü dozlarda gözlenen cevaplar ilk uygulama ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde küçüktü ($P < 0,05$). Ayrıca ilk kümülatif ilaç tatbikinden sonra bazı şeritlerde negatif inotropik etkiler gözlandı. Son etkiler özellikle ilaçın düşük dozlarında daha gelirgin idi (Şek. 1). İkinci gün yapılan ilaç uygulamasında duyarlığın bir ölçüde düzeldiği saptandı. Yine iki, üç ve dördüncü kümülatif dozlara alınan cevaplar ilk doza göre anlamlı olarak küçük bulundu ($P < 0,05$). Präparat Üçüncü gün de elektriksel uyarıya düzenli cevap vermeğe

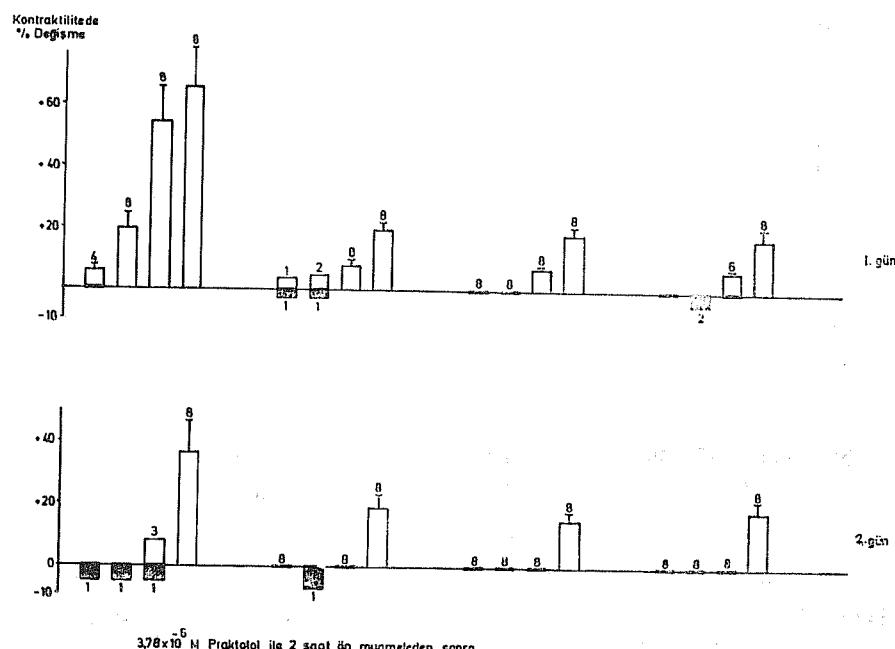

Resim 1: İzoproterenolun kaplumbağa ventrikül şeridi üzerinde gözlenen etkileri. A : Birinci gün, B : İkinci gün ve C: Üçüncü gün. Dört ilavelerde (Δ ile gösterilmiş) birinci ilave 10^{-11} , ikinci ilave 10^{-10} , Üçüncü ilave 10^{-9} ve dördüncü ilave 10^{-8} M banyo içersindeki son izoproterenol konsantrasyonunu göstermektedir.

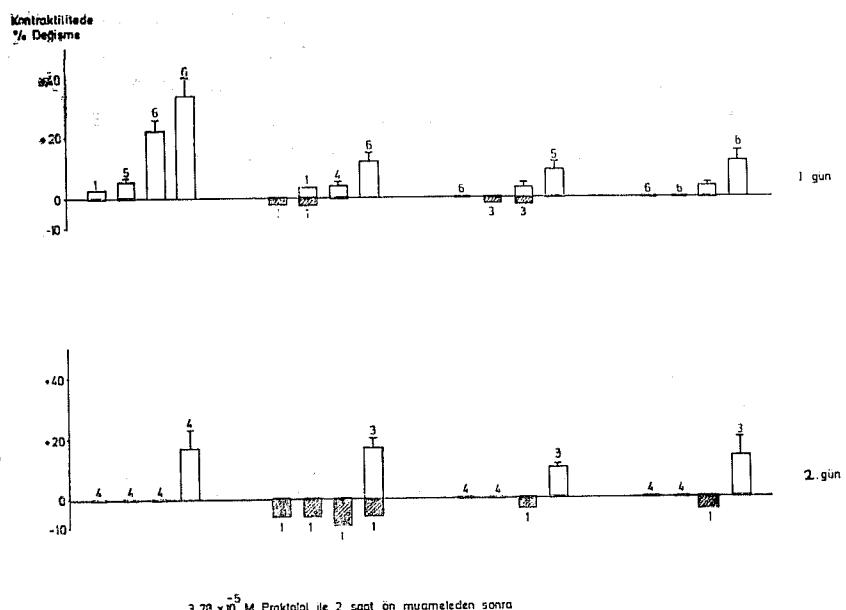
Şekil 1: İzoproterenolun birinci, ikinci ve üçüncü gün kaplumbağa ventrikül şeritlerinde gözlenen etkileri. Sütun grafikleri üzerinde kaydedilen rakamlar etkinin görüldüğü şerit sayısını vermektedir. Açık sütunlar, pozitif, taralı sütunlar negatif inotrop etkiyi göstermektedir. Birinci sütun 10^{-11} , ikinci sütun 10^{-10} , Üçüncü sütun 10^{-9} ve dördüncü sütun 10^{-8} M izoproterenol konsantrasyonlarının etkilerini temsil etmektedir.

cievam etti. Bununla birlikte kasılma gücünün oldukça azaldığı ve ilaca karşı nisbeten duyarsız hale geldiği saptandı (Res. 1C). İlacın pozitif inotropik etki hasıl ettiği şerit sayısı da azaldı. Üçüncü gün şeritlerden ikisinde kontraktilite çok azaldığından bunlar değerlendirilmeden çıkarıldı. Negatif inotropik etki bazı şeritlerde ikinci ve üçüncü gün de görülmeye devam etti. Bu gurupta on şerit kullanıldı.

Şekil II: 3.78×10^{-6} M praktolol ile 2 saat ön muameleye maruz bırakılan ventrikül şeritlerinde izoproterenolün birinci ve ikinci gün gözlenen etkileri.

3.78×10^{-6} M praktolol inkübasyonundan sonra yapılan deneylerde ikontrol gurubundaki bulgulara benzer sonuçlar elde edildi. Ancak burada ilk kümülatif doza alınan en büyük cevap kontrol gurubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde büyültü ($P < 0.05$). Bu deney serisinde de ilk kümülatif uygulamadan sonraki dozlarda cevapların azalduğu gözlandı. Diğer bir deyişle taşiflaksi olayı antagonist ile ön muameleden sonra da görülmeye devam etti (Şek. II). Negatif etkinin ortaya çıkma eğiliminde azalma dikkati çekti. İkinci gün antagonist ile ön muameleye maruz bırakılan aynı şeritlerde, duyarlılığın bir ölçüde düzeldiği saptandı. Bu gurupta sekiz şerit kullanıldı.

Şekil III: 3.78×10^{-5} M prantolol ile 2 saat muameleye maruz bırakılan ventrikül şeritlerinde izoproterenolün birinci ve ikinci gün gözlenen etkileri

3.78×10^{-5} M prantolol inkübasyonundan sonra yapılan deneylerde, ilk kümülatif uygulama dcza bağımlı pozitif inotropik cevap oluşturdu. Elde edilen en büyük cevap kontrol gurubuna göre istatistiksel olarak anlamlı bir fark göstermedi. Bundan sonraki ilaç uygulamalarında taşiflaksi görüldü (Şek. III). Aynı şeritte ikinci gün ilk kümülatif uygulamaya duyarlık belirgin idi. Bundan sonraki uygulamalarda taşiflaksi yine görüldü. Nadir olarak negatif inotropik etkilerin müşahade edildiği bu deney gurubunda altı şerit kullanıldı.

TARTIŞMA

Izoproterenolun kaplumbağa ventrikülünde doza bağımlı pozitif inotropik etki hasıl etmesi beklenen bir durumdur. Aynı doku kullanılarak daha önce yapılan bir araştırmada izoproterenol etkisinin beta - adrenerjik reseptörler aracılığı ile geliştiği gösterilmiştir (14). Çalışmamızda izoproterenole karşı belirgin bir taşiflaksi görüldü. Söz konusu bulgu daha önce yapılan in-vivo (3) ve in - vitro (7) araştır-

malarда gözlenen durumlara benzerlik göstermektedir. Präparatı bir gece bekletmek (+ 10°C) taşiflaksının düzelmeye yardımcı olmuştur. Ancak dokunun cevabında bir miktar azalma meydana gelmiştir. Bu durum soğluğun reseptör yoğunluğunu azaltıcı etkisine bağlı olabilir. Başka dikkatlerde yapılan çalışmalar böyle bir etkinin varlığını ortaya koymustur (8, 9, 13). Şeritlerin Üçüncü gün de elektriksel uyarıya düzenli cevap vermesi, preparatın in-vitro koşullara oldukça dayanıklı olduğunu göstermektedir. Taşiflaksi gelişiktken sonra özellikle düşük agonist konsantrasyonlarında negatif inotropik etkilerin saptanması ilginçtir. İzole sıçan kalbinde yapılan bir çalışmada benzer durum gözlenmiştir (1). Beta₁-adrenerjik reseptör antagonisti bu etkiyi ortadan kaldırmıştır. Çalışmamızda iki farklı konsantrasyonda pratikte ile ön muamele yapıldıktan sonra dokunun normal solüsyon içerisinde alınması işlemi, duyarlılıkta anlamlı bir azalma oluşturmadı ve taşiflaksi olayını inhibe etmemiştir. Antagonist etki dokunun yıkanması ile ilgili mekanizmalar üzerinde kalıcı bir etki meydana getirmemiş olabilir.

SUMMARY

The Effect of Isoproterenol on the Turtle Ventricular Strips

In this study, we have investigated the effect of isoproterenol on the ventricular strip of turtle prepared according to our method. This was described earlier. Briefly, strips about 3-4 cm long and 0.3 cm wide was obtained by cutting horizontally ventricular muscle. Strips thus prepared showed no spontaneous activity but were able to be electrically driven. The bath contained Ringer solution (NaCl 110, KCl 2.7, CaCl₂ 1.04, NaH₂PO₄ 0.06, MgCl₂ 0.1, NaHCO₃ 2.4 and glucose 11 mM) and oxygenated. The temperature was maintained at 30°C. The strip was placed between a pair of electrodes embedded in-perspex, connected to stimulator which will deliver rectangular pulses of 1-2 msec duration. The other stimulation conditions were 9 mV and 0.75 Hz. Strips showed regular and consistent responses. Isotonic contraction were recorded by an isotonic lever which magnified them about 7 times on smoked drum. Tissue was equilibrated for about 1.5-2 hours. Isoproterenol (10⁻¹¹, 10⁻¹⁰, 10⁻⁹ and 10⁻⁸ M) was added to the bath medium by using cumulative dose technique. First addition generally produced dose dependent positive inotropic effect. Tachyphylaxis to this effect was observed in the 2nd, 3rd and 4th applications. Some strips showed negative

inotropic responses after first cumulative addition. The same strips were also used in the second and third day. In spite of storing the strips one or two night in the refrigerator about at + 10°C, they survived and responded again to the drug. Tachyphylaxis was again observed.

Pretreatment with practolol (3.78×10^{-6} or 3.78×10^{-5} M) during the equilibrium period did not significantly alter the sensitivity to the drug. Tachyphylaxis reappeared. Tissue was able to respond to the drug during second day.

K A Y N A K L A R

1. Broadly, KJ.: Negative inotropic responses of the isolated heart of the rat to isoprenalin. *Brit. J. Pharmacol.* 45 : 123, 1972.
2. Burnstock, G.: Evolution of the autonomic innervation of visceral and cardiovascular systems in vertebrates. *Pharmacol. Rev.* 21 : 247, 1969.
3. Chang, HY., Klein, RM., Gunos, G.: Selective desensitization of cardiac beta-adrenoceptors by in vivo infusion of catecholamines in rats. *J. Pharmacol. Exp. Ther.* 221 : 784, 1982.
4. Chuanc, DM., Costa E.: Evidence for internalization of the recognition site of beta-adrenergic receptors during receptor subsensitivity induced by (—) isoproterenol. *Proc. Natl. Acad. Sci. USA.* 76 : 3024, 1979.
5. Dikmen, A., Önder, S., Baysal, F.: Geliştirdiğimiz bir metoda göre hazırlanan ventrikül şeritlerinde efedrinin etkisinin incelenmesi. *Ç. Ü. Tıp Fak. Dergisi* 7 : 11, 1982.
6. Fleisch, JH., Titus, E.: The prevention of isoproterenol desensitization and isoproterenol reversal. *J. Pharmacol. Exp. Ther.* 181 : 425, 1972.
7. Kaumann, AJ., Birnbaumer, L.: Desensitization of kitten atria to chronotropic inotropic and adenylyl cyclase stimulating effects of (—) isoprenalin. *Naunyn Schmiedeberg's Arch. Pharmacol.* 293 : 199, 1976.
8. Lum, BKB., Kermani, MH., Heilman, RD.: Intestinal relaxation produced by sympathomimetic amines in the isolated rabbit jejunum. Selective inhibition by adrenergic blocking agents and by cold storage. *J. Pharmacol. Exp. Ther.* 154 : 463, 1966.
9. McDougal, MD., West, GB.: The action of isoprenalin of intestinal muscle. *Archs. Int. Pharmacodyn. Ther.* 90 : 86, 1952.

-
10. Perkins, JP.: Catecholamine-induced modification of the functional state of beta-adrenergic receptors. TIPS 2: 326, 1981.
11. Spilker, B., Tyll, J.: On the question of tachyphylaxis to isoproterenol in guinea pigs. J. Pharmacol. 36 : 283, 1976.
12. Su, YF., Harden, TK., Perkins, JP.: Isoproterenol induced desensitization of adenylate cyclase in human astrocytoma cells. J. Biol. Chem. 254: 38, 1979.
13. Tirri, R., Siltovuori, A.: Alpha adrenergic subsensitivity of isolated femoral arteria following short term cold acclimatization in rats. Experientia. 33 : 922, 1977.
14. Van Harn, GL., Emanus, TL., Meester, WD.: Adrenergic receptors in turtle ventricle myocardium. European J. Pharmacol. 24 : 145, 1973.

